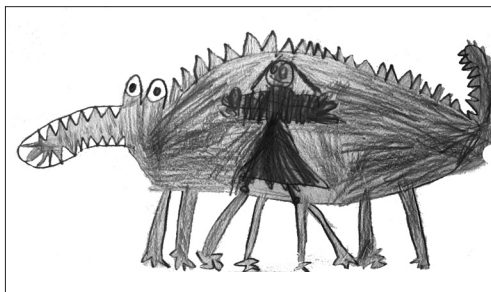

En kjempestor krokodille er like stor som en buss!

En grupp femåringer lyssnar till Roald Dahls berättelse om den "kjempestore krokodillen". Med utgångspunkt i berättelsen skapar de egna bilder och samtalar om storlek, färg och form.

Hele femårsgruppen i barnehagen sitter forventningsfulle i ring. Hvert barn på sin stol, atten stoler og atten barn. Bare en mangler. Jeg er på besøk. Vi skal gjøre matematikk av "Den kjempestore krokodillen" av Roald Dahl. To av barna kjenner historien fra før. De gleder seg ekstra mye!

Krokodillen vil spise et søtt lite barn.

Jeg leser. Ingen får se på bildene. Vi skal skape bilder inne i hodet; fargerike, spennende illustrasjoner til historien. Bildene skal også farges av det vi snakker om. Femåringene vet at jeg er en sånn "matematikk-dame". De har snakket om det før jeg kom. Det farger sikkert også forventningene. Vi åpner boken:

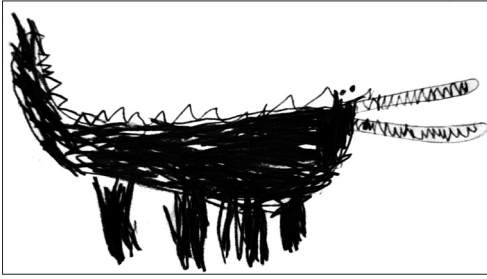
"I den største og bruneste og skitneste elva i Afrika lå to krokodiller med hodene bare så vidt over vannet. Den ene av dem var kjempestor. Den andre var ikke fullt så stor."

Vi stopper opp – hvor stor er egentlig en kjempestor krokodille? Like stor som et barn? Større enn et barn?

– En kjempestor krokodille er like stor som en buss, roper en liten gutt når vi har snakket sammen en liten stund. – Nei, som en traktor, roper en annen. En liten stund konkurrerer de om å finne på det største sammenligningsobjektet. Noen sitter tenksomt stille. Vi stopper opp og tenker litt etter. Er nå krokodillen like stor som en buss, og hva betyr det. Jo, den er kanskje like lang, men like høy er den i hvert fall ikke. En krokodille er lavere enn et barn! Den er jo nesten helt "flat". En ikke fullt så stor krokodille da, hvor stor er egentlig den? Vi diskuterer.

En flodhest er stor og rund!

En krokodille har hundrevis av tenner.

Krokodiller er sultne støtt! Krokodillen vi leser om vil spise et barn til frokost. De kiler grøssent ned over ryggen hos barna. Noen fniser og vrir seg på stolen. Noen er alvorlige. Krokodillen har hundrevis av skarpe, hvite tenner. Det er ganske mange. Barna putter hendene inn i munnen og teller egne tenner. De får litt ulike tall. En stusser. Flere av de andre iler til med forklaring om at noen har mistet tenner, da blir det ikke like mange.

Krokodillen legger ut på vandring for å finne et lite barn som den kan spise, og vi følger med på krokodillens eventyr. Den møter mange dyr, blant annet en stor flodhest. Flodhesten blir vi enige om er rund. Ellers snakker vi om lengder (hvor langt er en kilometer), former og farger. Vi snakker om hva som er størst og minst. Og vi snakker om hvilke dyr krokodillen møter.

Historien blir litt stykket opp, så etter en stund må vi kose oss og bare lese. Flere sitter med øynene igjen og lytter. Vi leser så langt som til der krokodillen kommer inn til byen. Så stopper vi og barna får tegneark og fargeblyanter. Krokodiller, flodhester og apekatter festes på papiret. Atten barn ligger på magen på gulvet og tegner. Noen har bilder inne i hodet som må ut med en gang. Andre må tenke litt og kanskje snakke litt med et annet barn eller en annen voksen om hvordan de skal omsette bildene i hodet til et bilde på papiret. Etter hvert som de blir ferdige kikker de på hverandres tegninger og kommenterer dem. Vi kan se lange krokodiller med hundrevis av tenner (nesten så mange i hvert fall), runde flodhester, apekatter med lange, tynne haler. Noen har tegnet inn barn, seg selv eller andre barn, sammen med krokodillen så vi kan se hvor stor en krokodille er: Hvor lang og hvor høy.

Helt til slutt tar vi boken frem igjen. Nå ser vi på illustrasjonene vi har hoppet over,

Hvor mange ben har egentlig en flodhest?

siden skal vi lese historien ferdig. Vi sender boken rundt og rundt. Barna ler og kommenterer at bildene de har tegnet jo ligner - selv om vi ikke har sett på dem underveis. Men nå er de utålmodige. Vi må lese ferdig, og nå vil de se bildene også. Atten barn, en voksen og en bok blir en stor klump på gulvet. De voksne i barnehagen er nok litt urolige for om det vil bli for urolig, men alle nitten sitter musestille og sluker resten av boken: Både illustrasjonene og historien er fengende og skumle. Vi må nesten holde pusten! Hvordan det går vil jeg ikke fortelle her, det må du nesten finne ut selv ...

LITTERATUR

Dahl, Roald (1998): *Den kjempestore Krokodillen*. Oslo: Gyldendal Tiden forlag.

Jeg vil rette en stor takk til barn og voksne i Tanumskogen barnehage for at jeg fikk komme på besøk og for de fine tegningene.

En kjempestor krokodille er mye større enn et barn.

